

deles respectable, flittige, stræbsomme og, jeg kunde sige, nøisomme Folk. Der er Gud ikke Lov nogle enkelte Plantere, som ikke behøve at være nøisomme, og Forholdet er i den Henseende der ligesom her, idet den rige Mand fører et mere luxuriøst Liv end Andre. Maaffede Herrer ville mene, at jeg, da jeg i dette Dieblif særlig taler om Planterne, er deres Advokat, ligesom det er sagt om Guvernøren, at han i sin Indberetning særlig talte som Planternes Forsvarer; men det er slet ikke min Mening, at være dette. Dersom jeg nogenstinde skulde blive Nogens Forsvarer eller have været det, skulde det snarere være Negernes; men jeg er forvisset om, at saaledes som Sukkerdyrkingen er paa St. Croix, leve Planterne, der staa i Spidsen for Algerbruget, ikke blot af den øvrige Befolkning, men denne lever sandelig ogsaa af Planterne. Der er en saadan uopløselig Sammenhæng imellem Sukkerdyrkingen og St. Croix, at de ikke kunne skilles fra hinanden. Naar Sukkerdyrkingen staar godt, og naar Besidderne af Plantagerne staa sig godt, staa St. Croix og hele Befolkningen sig ogsaa godt; men er der en idelig Kamp mod ugunstige Forhold for dem, der staa i Spidsen for Algerdyrkingen, lider det Hele derunder; det er ganske afgjort. Jeg er aldeles forvisset om, at man meget godt kan anlægge denne Maalestof; for at faa at vide, hvor godt eller hvor daarligt det gaar paa St. Croix, behøver man blot at spørge, hvorledes det gaar Besidderne af Plantagerne, ikke fordi det særligt kommer an paa, at det skal gaa dem godt; men det er en Maalestof, man i Almindelighed kan anlægge; thi staa det sig daarligt med Besidderne af Plantagerne, staa det sig ogsaa daarligt med Befolkningen, og det tror jeg i denne Tid er Tilfældet i en ganske overordentlig Grad. Det er altsaa min Formening, at det kun er ved de særlige Forholds Ugunst, at den bellagelige Tilstand, som nu i Virkeligheden er tilfede, er fremkommen. Jeg kommer i dette Dieblif til at tænke paa en Bemærkning, der undertiden er gjort om Algerdyrkingen paa St. Croix, idet man har sagt, at man, naar man ikke paa Den kunde staa sig ved Sukkerdyrking, kunde give sig af med Dyrkning

af andre Ting, hvorved Behoerne kunde staa sig bedre. Jeg skal ikke opholde mig videre ved denne Bemærkning, thi den hører til dem, hvoraf der kunne gøres en Mængde, men, naar man ser hen til, at alle Derne i Vestindien, idetmindste de smaa, ere lænkebundne til Sukkerdyrkingen, og naar man ser, at der paa St. Croix er gjort meget alvorslige Forsøg, endog med betydelige Opoffelser, paa at dyrke Bomuld, hvorhos jeg ligeledes kan nævne, at der er gjort andre Forsøg paa St. Thomas med Vinavl, hvilke imidlertid seldt sammen igjen efter kort Tid, tror jeg, vi blive nødsagede til at rette os efter, hvad Erfaringen lærer, nemlig, at der paa St. Croix maa dyrkes Sukker. Vi maa idetmindste indtil videre indrømme, at det er det Gæste, der kan dyrkes, men som det nu staa, er det ynkeligt paa St. Croix, og hvis det ikke skal komme til at gaa endnu daarligere, maa der ydes Hjælp. Man maa efter min Formening særlig stræbe efter, at fremkalde en bedre Fart i Sukkerdyrkingen, saaledes, at hver Acre Land giver et passende Produkt, en passende Mængde og en passende Kvalitet. Lad os nu se hen til, hvad Grunden er til, at Kvaliteten og Kvantiteten af St. Croix Sukker for Tiden ere sunkne saameget, at Den selv saa at sige staa paa Randen af Afgrunden. Aarsagen, hvorfor de ere sunkne saameget, er simpelthen den, at der mangler to Ting, nemlig Gjødning og Maskiner; det er saare simpelt, det er Noget, man kan tage paa med Hænderne, men til at skaffe disse Ting tilveie ere Behoerne paa St. Croix aldeles ikke istand. Det Væsentligste, hvorpaa det kommer an for St. Croix Behoere, er at faa en hurtig Hjælp, hvorved de kunne blive satte istand til at komme paa samme Standpunkt, som alle de andre agerdyrkende Kolonier, istedetfor bestandig at gaa videre og videre tilbage, istedetfor hvert Aar at synke dybere. Jeg kan næsten sige, at jeg er forvisset om, at det vilde være vanffeligt at finde nogen D i Vestindien, som mere trænger til Hjælp end St. Croix, og jeg er vis paa, at en Hjælp fra Regjeringens Side, der blev givet med nogen Rundhaandethed, vilde være overordentlig gode Frugter. Den vilde vistnok ikke lønne sig